

Еве, во предизборниот период одново имаме напад на сите сетила со секаков вид предизборни пароли, кои всушност не значат ништо. Но, доколку се анализираат укажуваат на многу. Во периодот на предизборните локални избори имавме "Резултати сега!", но од "СЕГА", остана "ПОТОА". Актуелно, сега имаме слоган од владејачката партија кој укажува каде одиме, доколку не сме знаеле. Дали тоа значи дека сè што било назад не е потребно да го знаеме или, пак, да го паметиме, или да го санкционираме. Само се прашувам, кои се тоа "НИЕ".

Станислав ПЕТКОВСКИ

“
Eden odnos, ako ne napreduva za edna godi na, nema kapacitet za napredok!
”

питалот од државата т.е. општеството се прелеваше во приватни раце, според некои истражувања и медиуми, во мал број "раце". За потреби на текстот, периодот би го нарекол ПРИВАТНА ЕКОНОМИЈА.

2. Период ДВА (кој сè уште не почнал): Период во кој она што останало од државата и трудот и надежта на населението да направат СЕГА резултати, оставени на "МИР", откако поголемиот дел е поделен. И ме потсети ова на еден

Работата со луѓе и со групи ме подучила дека во својот говор и во постапките луѓето ги проектираат своите намери, цели и стравови. Што тогаш би можело да значи не "Назад, напред" (да парафразирам). Најверојатно, оној кој не може да се пофали со своите резултати од порано, во секој случај ќе го наведува нашето внимание "напред", не назад. Најпосле, во периодов од осамостојувањето на нашава држава, ретко кој (освен приватните иницијативи, или по некој индивидуален уметник), може да се пофали со напредок. Единствено нешто вредно што е создадено, а е дело на државата, не сакам да ме разберат погрешно дека навивам за едни наспроти други, но тоа е Плаошник, кој стана место и дестинација кое многу туристи го посетуваат и се восхитуваат на нашата култура и наследство.

Во периодот кога најмногу треба да се зборува за Македонците и за македонството, предизборието е насочено кон економијата. Но, јас не можам да разберам како еден цел мал историски период (деценија) ќе се "прерипа" и онака "софтверски" ќе го насочуваме нашето внимание кон економијата. Колку што знам, досега сите криминални дејствија, корупциски афери и скандали, биле токму поради ЕКОНОМИЈАТА. Значи, и досега економијата била главна тема. Економијата е НАЈВАЖНА во причините за доаѓање на власт, цело време била економијата - парите. А ако се мисли на ЕКОНОМИЈАТА ЗА ШИРОКИТЕ НАРОДНИ МАСИ, е тогаш тоа е друго. Тогаш можеме да дискутираме за насоки на економијата, а не за економијата општо. Така, ние можеме да го поделиме изминатиот период на две етапи:

1. Период ЕДЕН: Период на "Примарна акумулација на капиталот", каде ка-

друг неполитички слоган, кој можеби и не беше логичен "ЦЕЛО Е КОГА ИМА СЕ". За потреби на текстот, овој период би го нарекол НАРОДНА ЕКОНОМИЈА.

Ако целта и насоките на партиите се вториот период, тогаш и не е чудно што е насоката кон вториот период. Но, доколку се насочува напред, кон вториот период, тогаш не се чепка првиот, луѓето ќе си имаат преокупација, а однадвор ќе се забележуваат прогресивни активности, реформи, инвестиции и др. Единствено, доколку се залагаме, значи во иднината за НАРОДОТ, ќе биде логички и семантички многу тешко тоа да се прави онака "културно, академски" за народот, а оние кои ќе се заложуваат за

или да не препознава, кога ќе почне да се занимава со својата економија. Ако под економија се подразбира влез на "туѓ" капитал и вработување на народот, без негова можност од своите редови да покаже иницијатива и ангажман со поволна кредитна политика, тогаш одново овој пат народот го чека период на НОВИ ПОДАНИЧКИ ДЕНОВИ. Можеби тие денови ќе бидат подобри, но тогаш кој ќе владее со него. И, дали владеењето со него ќе биде за НЕГОВО добро.

Таква насока и перспектива кон економијата ми изгледа само како поле за кое не се зборувало на изборите, како уште еден "ХИТ" кој не е здодевен бидејќи не бил експлоатиран, а со тоа ток-

да се ПРОДАВА, а што НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРОДАВА. Бевме сведоци на таква економија и порано а, за жал, претпоставувам и во иднина, дека без јасен национален консензус МОЖЕ ДА СЕ ПРОДАДЕ СЕ.

Кога сум бил во посета на нашите соседни држави, преку медиумите најмалку по дваесеттина пати сум слушал: Во Бугарија; бугарското, бугарскиот итн. Во Србија; српски, српско итн. Кај нас колку пати ова се употребува? Ќе се изненадимо кога ќе слушнеме дека албански и албанско се употребува почесто отколку македонски и македонско, во контекст на било што. Во Македонија, Албанецот полесно и со многу разбирање

ШТО Е НАЗАД - ШТО Е НАПРЕД?

него да не користат често осудувани т.н. "популистички" манири.

Сепак, 15 години се долг период, ако ги земеме предвид и претходните 45, во кои овдешниот народ по "правило" НЕ СМЕЕШЕ да се интересира за својата еко-

му во оваа сфера и нови можности за ветувања. Секако, лажни!

Можеби за момент ќе делувам анахроно или, пак, конзервативно, но инсистирање на економија без програма и стратегија за национално единство и нај-

и одобрување од сите припадници на етничките заедници зборува за својот народ, за својата нација и за себе како припадник на својата нација. Со Македонецот тоа не е случај. Не знам дали тоа е смислено, дали тоа е стратегија, но кај нас ако некој Македонец зборува за своите т.е. за Македонците, ако се залага за доброто на Македонците како нација и ако тоа повеќе пати или почесто го прави, тогаш го третираат како: лажго; будала; националист. Можеби имало и такви, но ретко кому му паѓа на памет дека е ПАТРИОТ. Токму и фактот дека Македонец на Македонец не му верува во неговите патриотски чувства, само всушност насочува дека "здравувањето" на националното чувство сè уште ниту почнало, а веќе "сите" ние треба да бидеме насочени кон ЕКОНОМИЈАТА. Така, во држава во која Македонците со резнебитено национално чувство не си се мили ниту еден на друг, појава на нетрпеливост кон други се третира како национализам. Македонија не ги слави Македонците, па така како колективна "реакција" ниту Македонците не ја слават Македонија. Македонскиот народ е оттуѓен од својата македонска држава, таа им ја препушта на други. Тие ја препуштаат на други, како да не е нивна, како да имаат друга своја држава. А кога мислат на друга држава, мислат на Нов Зеланд, Канада, Австралија. Така "На заподот ништо ново!" и по 200 години Македонците сонуваат или мислат на "туѓината" како на СВОЈА.

Е КОГА СУМ БИЛ ВО ПОСЕТА НА НАШИТЕ СОСЕДНИ ДРЖАВИ, ПРЕКУ МЕДИУМИТЕ НАЈМАЛКУ ПО ДВАЕСЕТТИНА ПАТИ СУМ СЛУШАЛ: ВО БУГАРИЈА; БУГАРСКОТО, БУГАРСКИОТ ИТН. ВО СРБИЈА; СРПСКИ, СРПСКО ИТН. КАЈ НАС КОЛКУ ПАТИ ОВА СЕ УПОТРЕБУВА? ЌЕ СЕ ИЗЕНАДИМЕ КОГА ЌЕ СЛУШНЕМЕ ДЕКА АЛБАНСКИ И АЛБАНСКО СЕ УПОТРЕБУВА ПОЧЕСТО ОТКОЛУ МАКЕДОНСКИ И МАКЕДОНСКО, ВО КОНТЕКСТ НА БИЛО ШТО. ВО МАКЕДОНИЈА, АЛБАНЕЦОТ ПОЛЕСНО И СО МНОГУ РАЗБИРАЊЕ И ОДОБРУВАЊЕ ОД СИТЕ ПРИПАДНИЦИ НА ЕТНИЧКИТЕ ЗАЕДНИЦИ ЗБОРУВА ЗА СВОЈОТ НАРОД, ЗА СВОЈАТА НАЦИЈА И ЗА СЕБЕ КАКО ПРИПАДНИК НА СВОЈАТА НАЦИЈА. СО МАКЕДОНЕЦОТ ТОА НЕ Е СЛУЧАЈ. НЕ ЗНАМ ДАЛИ ТОА Е СМИСЛЕНО, ДАЛИ ТОА Е СТРАТЕГИЈА, НО КАЈ НАС АКО НЕКОЈ МАКЕДОНЕЦ ЗБОРУВА ЗА СВОИТЕ Т.Е. ЗА МАКЕДОНЦИТЕ, АКО СЕ ЗАЛАГА ЗА ДОБРОТО НА МАКЕДОНЦИТЕ КАКО НАЦИЈА И АКО ТОА ПОВЕЌЕ ПАТИ ИЛИ ПОЧЕСТО ГО ПРАВИ ТОГАШ ГО ТРЕТИРААТ КАКО: ЛАЖГО; БУДАЛА; НАЦИОНАЛИСТ. ЕКОНОМИЈАТА СИ ИМА СВОЈА ЛОГИКА НА ДВИЖЕЊЕ И ТАА НЕ МОЖЕ ДА ТРПИ НЕЕКОНОМСКИ ПРИСТАП КОН НЕА.

номија и живееше во креативна "ТРОСЛОЈНА УРАВНИЛОВКА" во однос на приходите, а пропишана како лек од ПАРТИЈАТА, можно е оваа НАВИКА да останала. Ништо чудно, народот и да не знае,

после достоинство, ми личи како градење на кука во која ќе живеат разединети единки без национален идентитет, без подолгорочна цел и без "црвени линии" т.е. без јасен критериум што може